

HAVANERA

Sobre la platja
de blanca arena
mirada plena
d'enyorament,
com se n'anava,
com s'allunyava,
per la mar blava
mon pensament.

En un vaixell
d'altiu velam,
ai! com fugia
la vida mia
per la mar gran.

Sobre les ones
ple d'enyorança
ple d'esperances
i mar endins,
per tornar lliure
i estimar i viure,
a terra estranya
jo vaig partir.

Per la mar d'or,
cap al ponent:
Cops de fortuna
bastien una
torre de vents.

Vidal Alcover, Jaume